

Đội hßi XI Đảng CSVN sß khai mßc trong Quý I năm 2011. Ngay cß tiếp tßc đßa đßt nßc theo con đßng XHCN, đß qua bßc quá đß này tiếp nßn lên Chủ Nghĩa Cộng Sản, hßu nhß vßn là mßt khßng đßnh cßa nhßng ngßđßi lãnh đßo Đảng CSVN. Bài viết này nhßm góp phßn ngăn chßn nguy cß đó.

I- HÌNH HÀI CNXH TRONG LßCH Sß HIßN ĐßI.

Gßng mßt CNXH tß bußi ißt lòng đßn nay thßt đß đßn, nßu không mußn nói là ghê sß. Nói vß cái xßu, cái sai, cái tàn ác cßa CNXH đã đßi nß ra trong thß kß qua là chuyßn nßng đã nhßm chán bßi hai lß: Một là, vì nhßng chuyßn nßy có quá nhißu. Hai là, thßc tß đã chßng minh quá rõ. Tuy nhiên, đißu kß lß là, nhißu gißi hßu quan vßn cß tußng nhß không nghe, không thßy, không bißt; cho nên ở đây, đß làm cß lißu cho vißc bàn thßo, xin vßn đßc lßc qua đôi chút:

1- Về chính trị.

Đßc cß đßo bßi tình thßn Đßu Tranh Giai Cấp, lßi đßng Chuyên Chính Vô Sản, Các Nhà Nßc XHCN và Đảng Cộng Sản đã tiếp nßn hành nhißu cußc thanh trßng nßi bß hßt sßc tàn bßo. Không kß chißn tranh gißa các nßc, riêng các cußc “Cách Mạng Nßi Bß” đã tàn sát hàng chßc trißu ngßđßi.

a- Liên Xô.

Vßi chß trßng qußc hßu hóa rußng đßt trißt đß, Stalin đã lừa nông dân Nga vào các trßi tßp trung mßt cách dã man và khßng khißp không thua gì các trßi tßp trung cßa Đßc Quốc Xã ở Auschwitz Ba Lan.

Khoßng 61 trißu 911 ngàn công dân Liên Xô bß chßt trong các trßi tù Gulag cßa Liên Bang Xô Viết.

Lãnh tß Cộng Sản không chß gißt công dân mà gißt cß đßng chí cßa hß, Khroutsev đã báo cáo trong phiên hßp Đảng ngày 25 tháng 11 năm 1956: “Cußc đißu tra cho thßy: 98 ngßđßi trong sß 139 y viên TW chính thßc và đß khuyßt do Đßi hßi XVIII (năm 1934) bßu ra, tßc là 70%, đã bß bßt và bß xß bßn (phßn lßn vào nhßng năm 1937-38)... Không nhßng các y viên TW mà đa sß đßi bißu đß Đßi hßi XVII cßa Đảng cũng chßu chung sß phßn. Trong sß 1956 đßi bißu chính thßc và đß bß thì 1108 ngßđßi (tßc hßn nßa sß đßi bißu) bß bßt và bß ghép tßi phßn Cách Mạng”.

b- Trung Quốc.

Nhßm gò ép đßt nßc vào con đßng XHCN theo cách hißu, cách nghĩ cßa mình, Mao Trạch Đông đã tiếp nßn hành hàng loạt cußc thanh trßng nßi bß qua nhßng cái gißi là “Chßng xét lßi, phòng ngßa Xét Lßi”, “Ngßn chßn Dißn Bißn Hòa Bình”, “Tißp tßc Cách Mạng đßi nßn Chuyên Chính Vô Sản”, “Ngßn chßn phßc hßi Chủ Nghĩa Tß Bản”, “Chßng phái đßng quyßn đi con đßng Tß Bản Chủ Nghĩa trong Đảng”, “Lôi ra nhân vßt kißu Khrousev”...

Rißng cußc Đßi Cách Mạng Văn Hóa tiếp nßn hành trong 10 năm đã gißt chßt 20 trißu ngßđßi, 100 trißu ngßđßi bß đßu tß. (Theo Dißp Kßm Anh tißt lß tßi lß bß mßc Hßi Nghß Công Tác Trung ßng ĐCSTQ ngày 13/12/1978). Tám mß i phßn trăm đßng viên Cộng Sản cßng trung bß xß lý trong cußc Đßi Cách Mạng này. Tß khi nßc Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa thành lßp năm 1949 đßn ngày Mao Trạch Đông chßt (1976), không chính thßc có nßi chißn, không có thiên tai nghiêm trßng mà sß ngßđßi chßt không bình thßng lên tßi 57,55 trißu. Lßn hßn rßt nhißu so vßi sß tß vong trên toàn cßu trong Đßi Chißn Thß Gißi Thß Hai.

Chß đß đßc tài toàn trß kißu Cộng Sản cho phép các “lãnh tß tßi cao” không chß tàn sát dân lành mà cß các đßng viên cßa Đảng. Không chß đßng viên thßng mà cß các lãnh tß khác. Chß tßch nßc Lßu Thißu Kß cũng bß Mao Trạch Đông hß sát rßt thß mß.

Lâm Bửu, người từng đứng đầu Mao hủ a truy n ngôi song ch vì dám làm ph t ý, đã b cho n máy bay ch t tan xác cùng v , con trên đ ng tr n ch y.

c- Campuchia.

Quan tr t tinh th n Cách M ng tr t đ , Cách M ng Vô S n ph i thông qua b o l c tiêu d t toàn b nh ng tàn tích các ch đ cũ, xây đ ng m t Thiên Đ ng C ng S n hoàn toàn m i, c m quy n C ng S n Campuchia trong th i gian cai tr t 14/4/1975 đ n 7/1/1979 đã tàn sát 2.035.000 ng i dân Campuchia vô t i. Tuân theo giáo hu n c a “Tuyên Ngôn ĐCS”: “Ch Nghĩa C ng S n ph i xóa b Buôn Bán, xóa b Ch Đ S n Xu t T S n, xóa b ngay c Giai C p T S n n a”, đ i t ng tiêu d t c a c m quy n C ng S n Campuchia g m:

-B t c ai có liên h đ n chính quy n cũ hay các chính quy n ngo i qu c.

-Nh ng ng i trí th c ho c chuyên gia, nh t là nh ng ng i có đeo kính vì cho r ng h đã đ c nhi u!

-Nh ng Ng i Thu c S c T c Vi t Nam; nh ng Ng i Theo Thiên Chúa Giáo, Do Thái Giáo, H i Giáo và Các Tu Sĩ Ph t Giáo.

-Ti u ch , th ng nh n... vì b coi là nh ng ng i không có kh năng s n xu t ra c a c i v t ch t.

d- Vi t Nam.

Không k cu c chi n tranh huynh đ t ng tàn vì ý th c h , cu c chi n tranh không ph i “vì ta ba ch c tr i u con ng i”, mà “vì ba ngàn tr i u trên đ i” (Th T H u) đã tiêu phí 1,1 tr i u li t s , 559 200 th ng b nh binh, h n 300.000 ng i m t tích, h n 2 tr i u dân th ng b ch t, h n 2 tr i u ng i l n và tr em b tàn t t, nhi u cu c đàn áp phi nhân tính đã di n ra, nhi u v t th ng tinh th n còn xi t đau tâm can dân t c không bi t đ n bao gi m i người ngoai:

-H c t p Cách M ng th c i c a Trung Qu c, C i Cách Ru ng Đ t Vi t Nam đã treo c , chôn s ng, x b n, đ y đ a cho đ n ch t hàng lo t ng i dân Vi t Nam không ch vô t i mà còn là nh ng nhân tài kinh t nông nghi p b quy đ a ch , phú nông. Không ai đ m xu và c đ nh chính xác đ c con s th m h a này. M i lăm ngàn theo tu n báo Times ngày 1 tháng 7 năm 1957 hay 500.000 ng i theo nhà văn-nhà báo Pháp Michel Tauriac. Th ng kê chính th c c a nhà n c Vi t Nam đ c đ ng trong cu n “L ch s kinh t Vi t Nam” (t p hai) cho bi t là đã có 172.008 ng i b quy vào thành ph n đ a ch và phú nông mà theo quan đ m c a nh ng ng i th c hi n cu c c i cách ru ng đ t lúc b y gi , đây là nh ng ng i b x p vào lo i k thù c a nhân dân, b “đào t n g c, tr c t n r”. Đi u này đ ng nghĩa v i vi c h có th b b n t i ch ho c b lãnh án tù r i ch t trong nhà giam.

-Ch vì đòi đ c t do t t ng đ tinh th n văn ngh s có c h i th ng hoa trong tác ph m, đòi văn ngh đ c thoát kh i xi ng chính tr , đòi tr văn ngh v ph c v cho nhân dân ch không ch ph c v Đ ng mà văn ngh s , trong đó có c nh ng đ ng viên C ng S n k c u, nh ng trí th c ti n b i c a Cách M ng b quy ch p, b m t sát là “m t p h n đ ng toàn nh ng gián đ p, m t thám, l u manh, tr t-kít, đ a ch t s n ph n đ ng, qu n t trong nh ng t qu v i nh ng gái đ m, bàn đèn, sách báo ch ng c ng, phim nh khiêu dâm... đ m t các lo i “bi t tính”: T b n Phan Khôi, Tr n Duy m t thám cũ c a th c dân Pháp đ n b n gián đ p Th y An, t b n tr t-kít Tr ng T u, Tr n Đ c Th o đ n b n ph n Đ ng Nguy n H u Đang, Tr n D n, Lê Đ t” (**).

H là nh ng trí th c tài ba, gi u lòng yêu n c, t ng có công đ u đ i v i Cách M ng nh ng ho c b Cách M ng “ăn th t”, ho c b đ y đ a đ ng đ ng.

-Ch vì đ u tranh ch ng l i v i c áp đ ng CNXH theo Mao-ít, m t v đàn áp trí th c dã man l i đ c lãnh đạo Đ ng CSVN xúc ti n đ i tên gọi “V Án Xét L i Ch ng Đ ng”. Trong v này, nhi u Công Th n Cách M ng nh D ng B ch Mai, Bùi Công Tr ng, Lê Liêm, Vũ Đình Hu nh,

Đường Kim Giang, Nguyễn Minh Côn, Ung Văn Khiêm, Trần Minh Việt, Hoàng Minh Chính, Nguyễn Văn Vĩnh...; nhiều học giả, nhà văn, nhà báo trẻ danh như Nguyễn Kiên Giang, Phạm Việt, Hoàng Thanh Dũng, Văn Doãn, Vũ Thanh Hiền, Minh Tranh, Đào Phan, Bùi Ngọc Tấn... học bộ giải thoát học bộ để đưa đến địa điểm.

2- Về kinh tế.

Sau Đại Chiếm Thủ Giới Thủ Hai, trẻ M, tất cả các nước đều phụ thuộc vào theo con đường kinh tế TBCN. Không kể Nhật Bản trẻ đường tàn cả máy qu bom nguyên tử đã vùi chôn cao vùi vùi thành một trong hai công quốc kinh tế hàng đầu thế giới, tất cả các nước TBCN ngày nay không chỉ dân chủ hơn, công bằng hơn mà còn giàu mạnh hơn, văn minh hơn các nước XHCN. Trong khi đó, Cuba khi mới gia nhập gia đình XHCN đã mang theo một La Habana hoa lệ nơi tiếng toàn cầu, đời sống nông dân không kém các nước TBCN là bao, thế mà nay, phải ngửa tay xin cái anh bần nghèo Việt Nam máy tính gò, vài cái computer...

Triều Tiên xác định nhân dân tìm kiếm con đường trẻ khi đất nước không chỉ để thoát khỏi nghèo mà còn để thoát khỏi cái đói nghèo tình thế XHCN. Trong khi đó Nhà nước, đảng sĩ lãnh đạo của ĐCS đang trở thành “kẻ cù cùng” đem vũ khí nguyên tử ra quỵ rệu còng đường quốc tế, để ân vôi, ăn vạ và đưa phá bĩnh!

Số trẻ phụ nữ oái oăm giữa CNTB và CNXH càng phải bày tỏ niềm hân hoan các nước chia cắt hai miền.

Nếu Hàn Quốc chia đất là thiên đường thì Triều Tiên là địa ngục.

Thu nhập bình quân đầu người ở Tây Đức gấp 4 lần Đông Đức. Đến năm 1961 đã có 2,7 triệu người ở Đông Đức bỏ đi học công nghiệp trẻ sang Đông Đức, phần vì trẻ nên chỉ để chính trị hà khắc, phần vì không chịu được cuộc sống nghèo khổ do Chủ Đức XHCN đem lại. Ngày mới sáp nhập hai nước, giá trị sản phẩm của Tây Đức chiếm 93% trong toàn bộ, Đông Đức chỉ có 7%.

“Chủ Đức XHCN báo cáo --giai đoạn đầu của Chủ Nghĩa Công Sản-- trải qua hơn 70 năm nước hất sức mình để đuổi kịp và vượt các nước Tây Bắc Chủ Nghĩa, chỉ riêng Liên Xô và Trung Quốc đã phải trả giá 50 triệu người chết đói (Liên Xô 13 triệu, Trung Quốc 37 triệu) mà cũng không đuổi kịp các nước TBCN chỉ yếu trên phương diện “sản xuất và tái sản xuất trong đời sống hiện thực” (*).

“GDP của Trung Quốc năm 1955 chỉ 4,7% thế giới, năm 1980 tăng xuống 2,5%; năm 1955 gấp 2 lần Nhật Bản đến năm 1980 chỉ còn bằng 1 phần tư. GDP bình quân đầu người năm 1955 bằng một nửa Nhật Bản, đến năm 1980 chỉ bằng một phần 20. Năm 1960 GDP Trung Quốc chỉ kém M 460 tỷ USD, đến năm 1980, con số này vụt lên tới 3.680” (*).

“Mao phát động phong trào Đại Tiềm Vất và Công xã hóa, tiềm hành cuộc thực nghiệm CNXH không tính toán chi phí và cũng gây ra thảm họa kinh tế trong lịch sử loài người: 35,55 triệu người chết đói” (*). “Nạn ăn thịt người đã diễn ra ở Tây Xuyên và nhiều nơi khác: Khi chôn người chết chôn vùi nông, thì đến buổi lễ xáo lý thịt ăn, học tang chôn đã lột thịt thân nhân trước khi mai táng... Kẻ nhàn tâm thì làm thịt con ngay tại nhà mình. Kẻ móm yếu hơn thì “gọt nước mắt đánh đổ vào hàng xóm”, trao con mình cho người khác ăn, mang con người khác về làm thịt” (*).

Trong khi nền kinh tế Phương Tây chia phát triển đáng kể thì Việt Nam đã có Kinh Kế, Phê Hiếm, tuy nhiên nói đến số trẻ hủ quá xa so với thế giới ngày nay, người ta thường nghĩ đến lợi cho chiến tranh, nhưng, hậu chiến tranh rồi mà năm 1975 Sài Gòn có tiềm lực kinh tế ngang với Bắc C, và được xem là Hòn Ngọc của Viễn Đông, thì 20 năm sau, Sài Gòn trẻ hủ so với Bắc C 20 năm. Đây là nhận xét của ngài Lý Quang Diêu --người đứng đầu Việt Nam mới làm chủ vận mệnh cách trẻ cung kính.

II- AI ĐẪN A VIỆT NAM VÀO CON ĐƯỜNG XHCN.

“Mặt số người Cộng Sản ngày nay nói mặt cách mạng đường như: “Chủ Nghĩa Xã Hội, Chủ Nghĩa Cộng Sản là sự lựa chọn của Nhân Dân Việt Nam”. Đúng thế chẳng? Tôi xin phép được nghi ngờ. Có lẽ không có gì rõ hơn sự lựa chọn của Nhân Dân Việt Nam trong thời kỳ Cách Mạng Tháng Tám. Khi đó, nhân dân lựa chọn cái gì? Lựa chọn được lập, tự do, hạnh phúc, lựa chọn Nhà Nước Cộng Hòa Dân Chủ, lựa chọn Việt Minh như mặt mặt trên thế giới như dân tộc thời sự với những thành viên khác nhau của nó, lựa chọn những người có đức có tài lãnh đạo quốc dân. Lựa chọn bằng những Cuộc Khôi Nghĩa Tháng Tám đầy khí thế. Lựa chọn bằng tham gia Giặc Phóng Quân, Vệ Quốc Đoàn, Nam Tiến... Lựa chọn bằng Tổng Tuyển C (6/1/1946) mặt cuộc bầu cử hoàn toàn tự do, có sự tham gia của nhiều tổ chức và cá nhân thuộc những xu hướng chính trị khác nhau. Lựa chọn bằng Hiến Pháp thời sự dân chủ tháng 11/1946 do Quốc Hội đầu tiên thông qua”.

Đấy là ý kiến của Hồ Chí Minh Nguyễn Kiên Giang trong tiểu luận “Nhìn lại quá trình du nhập Chủ Nghĩa Mác-Lenin vào Việt Nam”.

Đời Văn Hào Pháp Victor Hugo đã rất đúng khi ông nói: “Chủ nghĩa Cộng Sản là giấc mơ của mặt vài người, nhưng là cơn ác mộng cho mặt người”.

Các nhà lãnh đạo Đường CSVN ngày nay hất vù vù cho nhân dân, lại “đốt lửa” cho Chủ Hộ là người đã chọn con đường XHCN như một gờ thể trí tuệ của thế giới tiến bộ lý luận, đường thời đại làm khiến chọn cho mình.

Kể ra thì cũng có những sự thực trên như:

Trong báo cáo chính trị được tại Đại Hội 2 (tháng 2 năm 1951) Hồ Chí Minh từng thành thực giải bày: “Cách Mạng Việt Nam phải học kinh nghiệm của Cách Mạng Trung Quốc. Kinh nghiệm và tư tưởng Mao Trạch Đông đã giúp chúng tôi hiểu thấu đáo hơn học thuyết của Mác-Anghen-Lênin- Stalin”.

Trong “Báo cáo về Đạo Theo Hiến Pháp của Đại năm 1959” C cũng khẳng định: “Chủ Đ ta phải xóa bỏ các hình thức sự hủ không XHCN, làm cho nền kinh tế gặt hái thành phần phần tập trung nên mặt nền kinh tế thu nhập như thể dựa trên chủ sở hữu toàn dân và sự hủ tập thể”.

Tuy nhiên, trong buổi nói chuyện ngày 11 tháng 4 năm 2001 tại Trường Cán Bộ Quốc Lý Giáo Dục, Nhà Văn Sơn Tùng lại cho rằng: “Bây giờ họ sai lầm đến mức nói đi theo con đường Bác Hồ đã chọn, có đi theo Bác đâu. Bác Hồ là Đường Lao Động, là nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa... Thời rồi từ nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa lại đi thành Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, rồi Đường Lao Động thành Đường Cộng Sản... những cái mà Bác Hồ đốt ra thì người ta xóa bỏ. Và năm đó, họ định sau Đại Hội 5 sẽ rồi Thế Đô vào Đức L. Đó là chuyện của ông Lê Duẩn”.

Quả đúng như vậy. Chủ Hộ đã khai sinh ra nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa và cho đến ngày C qua đời, nước ta vẫn là nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa.

Trong suốt thời kỳ nước ta bị Pháp đô hộ, tình thế nguy hiểm xâm giành được lập dân tộc không ngừng âm mưu và đã từng bùng phát qua nhiều phong trào: Phong Trào Cần Vương (1885-1912), Phong Trào Văn Thân (1907-08), Phong Trào Đông Du (1905-39) và Việt Nam Quốc Dân Đảng (1925-27 và 1945-46).

Phong Trào Cần Vương bao gồm nhiều vụ nổi dậy vũ trang như: Vụ Tôn Thất Thuyết chống Pháp và mang Vua Hàm Nghi ra khỏi Kinh Thành (1885-88), vụ Phan Đình Phùng khởi nghĩa (1885-95), vụ Bãi Sơn (1885-89), vụ Hoàng Hoa Thám lập chí khu Yên Thế (1890-1913). Tất cả những vụ này đã nổ ra liên tiếp và có khi đường thời như những rồi rồi không liên kết, và đã

lên một thời đại.

Phong Trào Văn Thân, tiêu biểu là Phan Chu Trinh, tin rằng bằng cách đưa hợp tác với Pháp, khai dân trí, chấn dân khí thì có thể canh tân đất nước và dân chủ hoá đất nước.

Tuy nhiên, một câu hỏi đặt ra là có thể đưa đất nước về tình trạng lạc hậu như trước kia được không? Tuy nhiên, một câu hỏi đặt ra là có thể đưa đất nước về tình trạng lạc hậu như trước kia được không?

Phong Trào Đông Du tin tưởng rằng tình thế Đoàn Kết Á Châu, dưới sự lãnh đạo của Nhật Bản có thể vũ trang vùng dậy giành lấy chủ quyền. Tuy nhiên sau khi Lãnh Đạo Phan Bội Châu bị bắt thì phong trào cũng tan rã.

Đưa vào tình thế dân tộc đất nước khi đó qua các cuộc bãi khóa khi Phan Bội Châu bị bắt năm 1925 và bùng phát khi nhiều học sinh, sinh viên bị đưa đi tù và cấm không được thi cử vì tham gia phong trào đưa tang Phan Chu Trinh, Nguyễn Thái Học -- một sinh viên Đại Học S. Phạm -- đã lập nên Việt Nam Quốc Dân Đảng. Sự đứng lên đã tạo nên hàng ngàn hàng nghìn đồng là trí thức, học sinh, sinh viên, tiểu thương, tiểu chủ và học sĩ quan trong quân đội. Thế mà, sau tiếng bom Phạm Hồng Thái vang lên, phong trào cũng vụt theo.

Trước cơn ngợp ngợp của con đường đã đưa đến những người đi trước đến thời đại đau lòng, Nguyễn Ái Quốc bắt đầu khóc khi lên đến tiểu phẩm của Lucretius Cách Mạng của Lênin. Ông nói: “Muốn cứu nước và giải phóng dân tộc không có con đường nào khác con đường Cách Mạng Vô Sản” (***)

Năm 1960, nhân dịp sinh nhật 70, Nguyễn tâm sự: “Lúc đầu, chính chủ nghĩa yêu nước, chủ nghĩa dân tộc của Chủ Nghĩa Cộng Sản đã đưa tôi tin theo Lê-nin, tin theo Quốc tế Thứ ba. Tôi bắt đầu một, trong cuộc đấu tranh, và nghiên cứu lý luận Mác-Lê, và làm công tác thực tế, dần dần tôi hiểu được rằng chỉ có Chủ Nghĩa Xã Hội, Chủ Nghĩa Cộng Sản mới giải phóng được các dân tộc bị áp bức và những người lao động trên thế giới khỏi ách nô lệ”.

Trong bài viết “Niềm tin và nỗi lo” nhà báo, nguyên ủy viên Ban Bí Thư TW ĐCSVN Hoàng Tùng kể rằng: “Lê Văn Lương nói với tôi: Trong những tháng năm gần đây, Bác Hồ dặn tôi ông: Mình không có đi đâu gì ần hần, chỉ cần không lo gì về những vấn đề của Chủ Nghĩa Tự Khuynh của Liên Xô và Trung Quốc vẫn còn kéo dài trong nội bộ Đảng ta. Những người đi đến lập một chế độ mà ta đã từng hợp tác với các nước cộng sản toàn dân tộc, đưa Cách Mạng nước nhà đến những thắng lợi vang. Do tác động từ bên ngoài, ta đã phải chịu đựng những tổn thất to lớn. Vì cuộc kháng chiến còn kéo dài, tôi chưa thể nêu vấn đề này ra. Sau này các chú phải làm cho được”.

Vậy là chủ yếu Nguyễn Ái Quốc chủ mưu sự đứng lên của Chủ Nghĩa Mác-Lenin như một phương tiện để chống ngoại xâm, giành độc lập dân tộc. Sau này Cộng cũng có lúc nói đến CNXH nhưng không nhiều, cũng không sâu sắc mà chỉ là.

Có thể nói, Hồ Chí Minh đã góp phần đưa nhập Chủ Nghĩa Mác vào Việt Nam, nhưng Tập Đoàn Lê Duẩn-Lê Đức Thọ mới là người chính thức đưa nước ta vào con đường XHCN!

Sự thực là, Hồ Chí Minh cũng chưa có đi đâu kiên định để cứu nước và tìm hiểu về những tư tưởng của Chủ Nghĩa Mác-Lênin. Điều này không có gì lạ, Chủ Nghĩa Mác vẫn đã mù mờ, sau đó lại còn bị Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông... bị quở o di rớt nhều.

Nó mù mờ đến nỗi, ngay từ năm 1936 Stalin đã dám ngang nhiên tuyên bố: Liên Xô đã xây dựng thành công CNXH. Có lẽ Stalin còn tin rằng ngay trong khi sắp sang qua ông, ông đã có thể đưa Liên Xô vào Thiên Đường Cộng Sản. Bởi vì, Lênin đã đưa ra chủ nghĩa cách mạng: “Chủ Nghĩa Cộng Sản là chính quyền Xô Viết cộng với điếu khí hóa toàn quốc”.

Trong bài “Những trang nhật ký của một nhà chính luận” Lênin còn giải thích: “Chúng ta không kiên vững rằng Mác hay những người theo Chủ Nghĩa Mác đưa hiểu biết mới một cách cụ thể của con đường tiến lên CNXH. Nhưng đó là phi lý. Chúng ta chỉ biết rằng những người của con đường đó và

những lúc những giai cấp nào đến đến con đường đó; còn như về cơ thể và trên thực tế con đường đó ra sao, thì kinh nghiệm của hàng triệu con người sẽ chứng tỏ, khi họ bắt tay vào hành động”.

Hãy vấn đáp hóa lại những gì kia bằng một câu chuyện sau:

Có một người con của bằng kim cương ánh trên một đỉnh núi cao ngàn mét rồi hỏi: Ai muốn lên chiếm lĩnh những vinh quang và quý báu đó? Tất cả đều trả lời: Muốn. Lại hỏi, làm thế nào để lên được? Mọi người, kể cả các lãnh tụ tài ba, các trí thức uyên thâm còn đang suy ngẫm lao lung thì cậu bé lên ba trả lời ngay, trèo! Lại hỏi, trèo theo phương hướng, đường lối nào? Cậu bé nhanh nhẩu: Toán học đã dạy, đường thẳng là đường ngắn nhất, cứ theo đường nối từ chân cháu lên lá cờ mà trèo! (bằng qua phát triển từ Bôn). Lại hỏi: Ai trèo?, “lúc những giai cấp nào đến đến đường”? Cậu bé lên ba: Ông cháu là lão nông đã ngoảnh tám mươi đến đến đường cho cháu trèo! Cho nên chính Tổng Bí Thư ĐCS Liên Xô Brezhnev từng nói với em trai mình: “Chủ Nghĩa Cộng Sản cái quái gì, đều là những lời nói trống rỗng của bọn” (Theo Hồi ức của Liuba, cháu gái Brezhnev).

III- CHỦ NGHĨA XÃ HỘI NÀO.

Nói Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông đã biến quốc Chủ Nghĩa Mác là một nói nọ a chông. Thực tế, Lênin, Stalin và đặc biệt Mao Trạch Đông đã chống lại Mác. Đến lượt mình, chính Mác già đã phê phán Mác trẻ.

Trong cuốn “Mao Trạch Đông ngàn năm công tử” Tân Tể Lăng có một truy vấn chính trị: “Một người Trung Quốc đến thăm một cũ của Mác tại thành phố Trier hỏi những gì của: “Những cái Đức các ngài sẽ sinh ra Mác, vì sao không tôn thờ Chủ Nghĩa Mác?” Người gác cửa nói: “Mác là người học và nghiên cứu, để lại cho đời hai cuốn kinh điển, một cuốn Chủ Nghĩa Mác nghèo và một cuốn Chủ Nghĩa Mác giàu. Nghe các cụ già nói thế kể trước, có một người tên gọi là Lênin rồi lại hỏi, ông ta chấp nhận một cuốn Chủ Nghĩa Mác nghèo, chúng tôi chỉ còn lại cuốn Chủ Nghĩa Mác giàu, cũng chống chính thống gì, những cuốn sẽ thống nhất được” (*).

Nói với sẽ biến quốc Chủ Nghĩa Mác của Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông rơi vào chuyên “nói xu” CNXH, mà đây là chuyện “khó làm, biết rồi, nói mãi”, bây giờ xin nói qua với sẽ phê phán Chủ Nghĩa Mác của chính Mác-Anghen.

Về quy định từ họ của con người, Tuyên Ngôn ĐCS viết: “Những người Cộng Sản có thể tóm tắt lý luận của mình thành một luận điểm duy nhất này là: Xóa bỏ Chủ Nghĩa Tội Hư”. Mác xem Tội Hư là “vết đáng ghét nhất” và nhiệm vụ của bọn của Cách Mạng Vô Sản là xóa bỏ Tội Hư. Những trong tiểu luận “Tội hư và khát vọng cá nhân”, Vũ Cao Quân lại cho rằng “... phải đến khi khác với các loài vật đi kiếm ăn bằng các sản vật tự nhiên, các cụ từ ngày xưa đã biết gieo trồng, cấy hái... để có của ăn của để và làm kho chứa đồ đạc... Về riêng tôi, tôi xin viết hoa hai chữ “Tội Hư”, là sáng tạo vĩ đại để con vật tiến lên thành con người ngày càng giàu có. Hai anh em: “Đường lối Cá nhân” và “Tội Hư” chính là “Đường lối phát triển của xã hội loài người” ... “Tội Hư” được các loài vật của chúng ta phát minh ra và “vác” chúng trên vai lưng đi trên con đường tiến hóa nhân loại, xuyên qua bao Chủ Nghĩa Xã Hội, bao thế chế chính trị, để của của sẽ thống nhất những hoang man đến đến văn minh hôm nay”.

Đòi tiêu diệt Chủ Nghĩa Tội Hư, tiêu diệt Giai Cấp Tội Sản, chủ đề Phụng thờ Thực Sản Xuất Từ Bọn Chủ Nghĩa, tuyên án hình ngay Chủ Nghĩa Tội Bôn là sai lầm lớn của Mác-Anghen. Đảng rằng Mác là một trong những bậc vĩ đại của nhân loại, những khi công bố “Tuyên Ngôn ĐCS” Mác mới có 30 tuổi, cho nên rồi có thể lúc này, Mác còn rồi rồi cái tuổi xu của rồi.

Sau cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới năm 1866 các Công Ty Công Phấn và các Ngân Hàng đều quy mô lớn ra đời, tích lũy tư bản không còn dựa vào các Chủ Xí Nghiệp nhỏ lẻ mà dựa vào

tiết kiệm và dè dặt mà đưa vào dè dặt của toàn xã hội. Các Công Ty Cổ Phần ra đời đưa vào quy trình thu hút vốn xã hội để xây dựng xí nghiệp. Thước đo đó đưa Mác đến nhận định rằng các Công Ty Cổ Phần “đã tập bỏ sản nghiệp tập hữu của CNTB trên cơ sở bản thân họ thuộc TBCN”. Nhà TĐ Bn không còn Xí Nghiệp Tập Nhân, mà chỉ có tài sản tập nhân, phần tài sản tập nhân này là bộ phận tài sản xí nghiệp để công hóa bằng tiền. Việc tách quyên số hữu và quyên quần lý là một Cuộc “Cách Mạng” Hòa Bình, to lớn năng quá đỗi hòa bình sang một Chỗ Đới Mới (*).

Công Ty Cổ Phần ra đời khiến Mác chú ý tìm kiếm hình thức coi trọng lợi ích sản xuất “là tài sản chung của những người cùng sản xuất, tài sản xã hội trước tiên”, mà còn tìm kiếm điểm quá đỗi “TĐ Bn chuyển hóa thành số hữu của người sản xuất” (*).

Anghen cho rằng: “Sản xuất TBCN do các Công Ty Cổ Phần kinh doanh, không còn là sản xuất tập nhân, mà là sản xuất mẫu mực cho tất cả những người khác cùng nhau”.

Ngay trong “TĐ Bn Luận” tập M, Mác đã đã phê phán luận điểm xóa bỏ Chỗ Đới Tập Hữu trong “Tuyên Ngôn ĐCS” bằng câu: “Thiệt lợi ích cho số hữu cá nhân, trên cơ sở cùng chia sẻ lợi ích sản xuất”.

Vốn vốn để xác định Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến của Xã Hội, Tân TĐ Lăng cho rằng: “Lực Lượng Sản Xuất” và “Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến” là hai khái niệm khác nhau. Lực Lượng Sản Xuất duy trì dây chuyền sản xuất vốn hành cân bằng theo tiêu chuẩn chất lượng và số lượng nhất định; Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến phá vỡ cân bằng cũ, tạo ra tiêu chuẩn chất lượng và số lượng mới, nâng sản xuất lên một mức thang mới. Công Nhân đi đầu cho Lực Lượng Sản Xuất, nhưng không đi đầu cho Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến; người đi đầu cho Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến là Nhà TĐ Bn. Đó là điều đã được lịch sử phát triển Lực Lượng Sản Xuất chứng minh” (*).

Muốn tiên tiến trong sản xuất phải coi trọng sáng kiến, phát minh và máy móc mới. Vì số mới nên để cho cuộc sống, số việc đang phát minh và máy móc mới sẽ bước phá vỡ những việc đi học thêm, phải đi nghỉ học mới việc, công nhân tham chí thù ghét máy móc mới. Chính Mác đã nói: “Máy móc không những là người cần tranh thủ hùng mạnh, lúc nào cũng có thể khiến công nhân làm thuê trở nên dè dặt, mà nó còn được các Nhà TĐ Bn công khai tuyên bố là lực lượng thù địch công nhân, và ra sức lợi dụng. Máy móc trở thành vũ khí mạnh mẽ nhất đàn áp bãi công của những cuộc bạo động mang tính chu kỳ của lao động phản kháng ách Chuyên Chở TĐ Bn... Có thể ví dụ một pho sách chứng minh rằng nhu cầu phát minh từ 1830 đến nay chỉ nhằm báo cho Nhà TĐ Bn để phó với các cuộc bạo động của công nhân” (*).

Phát minh, sáng chế của các Nhà Khoa Học nếu chỉ dừng lại trên văn bản thì không thể hình thành lực lượng sản xuất. Do được thúc đẩy bởi nhu cầu siêu ngạch, các Nhà TĐ Bn trở thành những người nhiệt tình nhất, tích cực nhất, dù phải chấp nhận rủi ro để thử nghiệm rồi chuyển hóa thành quy trình thành Lực Lượng Sản Xuất.

Là người phê phán hóa kỹ thuật mới, máy móc mới, vốn lợi ích mới, các Nhà TĐ Bn là người nắm vững trí tuệ trong xí nghiệp hiện đại, họ mới chính là người đi đầu cho quan hệ Sản Xuất Tiên Tiến, đi đầu cho Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến, chứ không phải Giai Cấp Công Nhân. Giai Cấp Công Nhân không nên và không thể thông qua Đấu Tranh Giai Cấp để đảo lộn chôn Giai Cấp TĐ Bn.

Ngày 6 tháng 3 năm 1895, trong bài nói chuyện của “Đấu Tranh Giai Cấp ở Pháp”, Anghen đã viết: “Lịch sử chứng tỏ chúng ta đang mắc sai lầm, quan điểm của chúng ta hiện đó chỉ là một ảo tưởng. Lịch sử còn làm được nhiều hơn: Không những đã loại bỏ được những sai lầm mê muội của chúng ta hiện đó, mà còn thay đổi hoàn toàn điều kiện đấu tranh của Giai Cấp Vô Sản.

Pháp luật pháp đấu tranh năm 1848 nay đã lỗi thời và mới mẻ... Không có cái gì là mục tiêu lớn

“Công Sản Chủ Nghĩa”, đây là mệnh đề mà người sáng lập Chủ Nghĩa Mác nêu ra khi còn trẻ và trẻ tuổi lúc trẻ già”.

Đến tuổi 73, trong bài phát biểu với Phóng Viên Báo Le Figaro Pháp ngày 11 tháng 5 năm 1893 ông càng khẳng định điều này với Chủ Nghĩa Công Sản: “Chúng tôi không có mục tiêu cuối cùng, chúng tôi là những người theo thuyết không ngừng phát triển, chúng tôi không tính chuyện áp đặt cho loài người quy luật cuối cùng nào”.

IV- VÌ SAO CÔNG SẢN PHẢI TỰ BỊ CHỦ NGHĨA XÃ HỘI.

Vào khoảng cuối thập kỷ 70, thế kỷ trước, Phó Thủ Tướng Pháp Trách Công Nghiệp Trung Quốc Võ Văn Chủ sang thăm Võ Văn Quốc Anh, trước đó, ông phát biểu: “Tôi thấy nước Anh làm hay lắm, vượt thoát khỏi cái dằn vặt, ba chân lùn chèn ép nên không còn nể, xã hội công bằng, phúc lợi xã hội được tôn trọng, nên cộng thêm Đường Công Sản cộng m quy định thì nước Anh là Xã Hội Công Sản Chủ Nghĩa trong lý tưởng của chúng ta”.

Câu nói đó bộc lộ tâm can của những “Nhà Lãnh Đạo Công Sản Trung Quốc Thông Minh”: Hãy xây dựng Xã Hội Tự Bìn để lãnh đạo của ĐCSTQ và gọi đây là Chủ Nghĩa Công Sản. Mục đích duy trì được quy định cai trị của ĐCSTQ hãy chờ Công Sản những người phải đi lòng xây dựng Chủ Nghĩa Tự Bìn.

Đây chính là sách lược của “Bút Tín Hiếu Rủ Trại, Bị Tay Lái Sang Phải” của “Những Nhà Cải Cách Thông Minh” Trung Quốc.

Thực tế cho thấy Trung Quốc đã tự bị CNXH.

Tại Hội Nghị Trung ương 3 Khóa 14 ĐCSTQ do Giang Trạch Dân chủ trì đã quyết định loại bỏ Kinh Tế Kế Hoạch, thế hệ hiện tại Kinh Tế Thị Trường.

Tháng 3 năm 2004, Hội Đồng Đào tạo nhân mới mới, kế hoạch 2 Quốc Hội Trung Quốc Khóa 10 đã đưa ra đề nghị quan trọng “Ba Điều kiện”, và đi sâu vào quan trọng Bộ Văn Hóa Đề Tài Học Vào Hội Pháp.

Hội Pháp sẽ đưa ra đã bắt buộc tay lái ĐCSTQ khi đi đường phải chính trị cũ:

-Không phải có sự Chính Trị Kiên Quyết, Thà Nhàn và Bộ Văn Hóa Đề Tài Học, Không Phải Chính Sách Hợp Tác với Giai Cấp Tự Sản.

-Thà nhận Chủ Xí Nghiệp Tự Nhân (Giai Cấp Tự Sản) là Lực Lượng Xây Dựng CNXH. Hội không còn bắt xem là Giai Cấp Bóc lột, chế độ của tiền tệ trong thời gian nhất định rồi sẽ bắt tiêu diệt.

-Thà nhận Lực Lượng Sản Xuất do phương pháp sản xuất Tự Bìn Chủ Nghĩa tạo ra là Lực Lượng Sản Xuất Tiên Tiến, các Xí Nghiệp Tự Nhân đi đến cho quan hệ Sản Xuất Tiên Tiến. Sau những chiến dịch Cách Mạng XHCN Địch Nhảy Vọt, Địch Cách Mạng Văn Hóa của Mao Trạch Đông làm cho Trung Quốc sụp đổ sụp đổ, khu vực nguy “Mèo trắng, mèo đen, mèo n bắt đầu chuốt” của Đường Tiếu Bình lúc bấy giờ có thể hiểu là: TBCN hay XHCN, miền Trung Quốc thoát khỏi, tiến lên no ấm; XHCN hay TBCN miền của chế độ ĐCSTQ.

Tay lái nghèo khổ của Đường Tiếu Bình tài ba chế ông dùng giọng Công Sản để hô hào: “Mặt yêu cầu đặt ra trong quá trình lâu dài của công cuộc xây dựng CNXH là phải cho phép mặt sản xuất và mặt sản phẩm phương pháp giữ trữ, người giữ trữ lợi nhuận người giữ trữ sau, cuối cùng tất cả cùng giữ”.

Đây là cách nói lái của nội dung sau: Phải để cho Giai Cấp Tự Bìn phát triển rồi mới xây dựng chế độ CNXH.

Trung Quốc cũng giới thiệu biệt động để tuyên bố: Xây dựng CNXH mang đến sự Trung Quốc. Để mà của tôi tuyên bố này rồi rồi, cho phép họ muốn làm gì thì làm, muốn na ná XHCN cũng được, muốn giữ gìn họ Chủ Nghĩa Tự Bìn hiện tại cũng chấp nhận ai đi đường bắt b.

Trong khi đó, ở Việt Nam, người ta muốn nói đến cũng không biết đường nói đến! Cũng phải thôi. Trong khi Đường Tiều Bình, Giang Trích Dân, Hồ Cẩm Đào... đều có trình độ học vấn cao hơn người ta thì các Tổng Bí Thư của ta chỉ là người tiểu học, trung học! Cẩm đều công tác lý luận của Đường là người không phải hai Chủ tịch học, trung học chỉ là học làm về Mác-Lênin thì cũng chỉ thấy ông thôi là viết mấy cuốn diễn văn cho các Chủ, để các Chủ sẵn sàng cho mấy cái Tuyên Danh Giáo Sĩ Tiều Bình, nhẩy ông này, đến thì cứ cuốc súng xã hội cũng không có chủ đề nói đã qua trui rèn Cách Mạng.

Sao lại có phải là “Kinh Tế Thế Giới Đường Định Hướng XHCN” nữa? Trong tâm khảm mấy người bạn của XHCN có thể để gì đâu, họ phải gì đâu. Các Trưần Địch vốn là người thích hài hước nên ông đã nói rất đúng: “Định Hướng XHCN là định hướng vào chỗ chết thì định hướng làm gì!”.

Hãy bắt đầu từ người ta mà tuyên bố “Xây dựng nên Kinh Tế Thế Giới Đường XHCN mang đến sự Việt Nam” cũng để cho sao. Rồi muốn vẽ rõ ràng vẽ voi gì cũng được. Tất nhiên chỗ a thì để tìm trí tuệ làm khác các Nước ở Bắc bán cầu thì để cho đâu.

Có người bắt đầu thôi đường tranh luận làm gì, nhẩy mang vào thân, họ nói gì mà học, họ đang làm Bắc bán cầu mà.

Không được.

“Kinh Tế Thế Giới Đường Định Hướng XHCN” là biểu hiện của một vài người này nhưng là sự gian ngoan, xảo trá của bọn người kia. Người ta lại dùng Kinh Tế Thế Giới Đường (không theo định hướng của Kinh Tế Thế Giới Đường) để làm giàu bất chính và trở thành Bắc bán cầu. Người ta lại dùng Định Hướng XHCN để cướp đất, bóc lột công nhân và nông dân tàn tệ hơn CNTB và đàn áp chính trị dã man kiểu Chuyên Chính Vô Sản.

“Định Hướng XHCN” cho phép người ta để vô tội và xói mòn máu, nước mắt, mồ hôi của nhân dân vào các doanh nghiệp nhà nước rồi đem chia chác tiền bạc cho nhau.

“Định Hướng XHCN” cho phép người ta không cần đã dùng hóa sự hiểu rõ đường đi, cứ để vậy mà biểu hiện, ban phát cho nhau; cho cả tiền bạc ngoài đường để cho người quí tiền để dùng! Dân lành bị cướp đất bị bóc lột thành dân oan và bị trừng trị thẳng tay, bắt kẻ cướp chi tiền binh, bắt kẻ bả mìn Việt Nam anh hùng!

Còn đeo định hướng Mác-Lênin và CNXH thì nhiều công đường dân lành vốn có nguy cơ bị coi là kẻ thù của ĐCSVN. Làm sao mà hết Thái Hà đến Tam Tòa; hết Loan Lý đến An Hội... và nay lại đang Bát Nhả! Phải chăng trong đó người ta vốn còn lòng vốn lại dùng của Lênin: “Chúng ta phải đấu tranh với Tôn Giáo. Đó là đối tượng của toàn bộ Chủ Nghĩa Duy Vật và do đó của Chủ Nghĩa Mác”, bởi vì Lênin coi Tôn Giáo là “mối trong những thế lực tiêu diệt đã từng có trên trái đất này”.

Có thể có câu hỏi: Không Định Hướng XHCN thì là cái gì? Câu trả lời sẽ phải bắt đầu từ bài viết khác nữa.

Hà Nội 15 tháng 10 năm 2009

Số 6 - Tờp Thủ Đưa Vật Lý Máy Bay

Trung Văn - Tờ Liêm - Hà Nội

Điện thoại: 35 534 370

(*) Rút trong cuốn “Mao Trích Đông ngàn năm công tử” của Tân Tờ Lãng.

(**) Trong cuốn Qua cuộc đấu tranh chống nhóm phá hoại “Nhân Văn - Giai Phẩm” trên mặt trận văn nghệ, nhà xuất bản Văn Hoá, 1958.

(***) Là từ của viết cho bọn tình Nga quyên “Hội Chí Minh, Những bài viết và nói chuyện khác”.